

partirém per la suma de 100 més el cambi.

Exemple II.—Entregant 775 pessetes y estant el cambi á 24 ¿quants franchs ni han de donar?

$$f = \frac{100 \times 775}{100 + 24} = \frac{77500}{124} = \text{ó sia } 625 \text{ franchs justos.}$$

Fórmula (3).—Serveix pera averiguar el cambi sabudes les pessetes ó franchs entregats y els franchs ó pessetes rebudes.

Pera tenir el resultat, se multiplica per 100 la diferencia entre el número de pessetes y de franchs y aquest producte se parteix per el número de franchs.

Exemple III.—He entregat 100 pessetes y he rebut 70 franchs ¿a quin cambi m' ho han countat?

$$c = \frac{100(100-70)}{70} = \frac{100 \times 30}{70} = \frac{3000}{70} = \frac{300}{7} = 42'857..... \text{ ó sia aproximadament á } 42'86.$$

Exemple IV.—M' han donat 80 franchs per un bitllet de 100 pessetes, a quin cambi m resulta?

$$c = \frac{100(100-80)}{80} = \frac{100 \times 20}{80} = \frac{2000}{80} = \frac{200}{8} = 25.$$

Exemple V.—De 112 franchs ne vaig traurer 196 pessetes, ¿a quant estava el cambi?

$$c = \frac{100(196-112)}{112} = \frac{100 \times 84}{112} = \frac{8400}{112} = 75.$$

Els exemples III y IV ens fan veurer com qui compra 70 franchs per 100 pessetes els paga més cars que al cambi de 30, puig els paga casi á 43, y que es un negoci massa gras estant el cambi á 20 no donar més que 80 franchs per cada 100 pessetes.

Dr. Aulet Soler, Pere.

CAMPRODÓN.

27 d' Agost.

El senyor E. Thomas, depositari dels fondos que 's reculliren en la suscripció que 's va fer pera ballar sardanes á la plassa del Prat entre forasters y velins, ha fet repartir unes boniques y elegants circulars escrites en llengua catalana per donar á conèixer l' estat de comptes.

Segons la referida circular se recaudaren 353 pessetes, destinantse per gastos y sardanes 328'75, resultantne un sobrant de 24'25, á favor del Sant Hospital.

El dia 25, la música d' aquesta població que tant be dirigeix el mestre Espigol, executá en la plassa del Prat, á les nou de la nit y per primera vegada, tres sardanes compostes una d' elles pel referit mestre, l' altre per en Pau Riera y l' altre per Enrich Sostres, joves forasters els dos.

Segons alguns intel·ligents, diuen, son sardanes que no 's tocan solsamant un dia ni dos, ni tres, sinó sempre, porque la seva música es fa cada volta més agradable.

Algunes senyoretetes regalaren unes grans corones humorístiques á n' els joves aficionats y al distingit mestre Espigol.

El numerós públich que omplia la plassa del Prat, tributá un aplauso fort y entusiasta á cada un dels compositors.

Rebin nostra més ferma felicitació el mestre Espigol, Riera y Sostres per lo molt be que saben inspirarse en la música y costúms de nostra terra catalana.

Per últim la terra ha posat sabó gracies á la desitjada pluja que caygué durant tot el dia 25, refrescant de tal manera la temperatura, que en les nits fa verdader fret.

El diumenge dia 26 del corrent, l' Orfeo Camprodonense obsequiá á la colonia forastera ab una espléndida funció.

L' acte tingué efecte en el cassino de la «Unión Veraniega,» y el programa fou escullidíssim, representantse dos pessets del mallograt Serafi Pitarra y l' Orfeo cantá magistralment una pessa de Bartoméus y altre del immortal Clavé.

Tots els números del programa foren aplaudidíssims per la molta y distingida colonia forastera, que apesár del fret que feya acudi á n' el teatro en la nit del yintisis.

El corresponsal.